

Barbara Otwinowska

"Gofred Tassa Kochanowskiego na Rusi w wieku XVII-XVIII", Ryszard Łużny, Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/38, 99

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ ŁUŻNY Ryszard: "Gofred" Tassa, Kochanowskiego na Rusi w wieku XVII-XVIII. W: W kręgu "Gofreda" i "Orlanda". Księga pamiątkowa sesji naukowej Piotra Kochanowskiego. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 s. 119-130.

Stan badań wpływów kultury polskiej na ruską w w. XVI-XVIII. Wśród pisarzy polskich najbardziej znany Piotr Kochanowski jako autor "Gofreda". Trzy warstwy recepcji dzieła: lektura, przekłady na język ruski, przyjęcie go jako klasycznego wzorca epepeji w poetyce szkolnej /tu wykładowcy z Akademii Kijowsko-Mohylańskiej: T. Prokopowicz, L. Gorka i H. Jaroszewicki/. W XVIII w. literatura polska służyła kulturalnej "europeizacji" Rusi, a "Gofred" był w tym oddziaływaniu jednym z najważniejszych ogniw.

BP/38

B.O.

/II/ NIEZNAŃSKI Stefan: Warsztat epicki "Oblężenia Jasnej Góry Częstochowskiej". W: W kręgu "Gofreda" i "Orlanda". Księga pamiątkowa sesji naukowej Piotra Kochanowskiego. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970, s. 161-167.

Na przykładzie analizy strukturalnej "Oblężenia Jasnej Góry" i w oparciu o zawarty w przedmowie program artystyczny poety ukazanie ogólnego wpływu "Gofreda" na rozwój gatunkowy epepeji polskiej w. XVII. Świadome a usankcjonowane odejście od wzorca wergilijskiego, modyfikacja abstrakcyjnego narratora "Jerozolimy wyzwolonej" w narratorsa retorycznego. Retoryczna faktura "Oblężenia", kładąca nacisk na relacje i perswazje, nie zaś na akcje, łączy się też w poemacie bezkolizyjnie z wątkiem romansowym i z wątkiem cudownościowym. W zgodzie z retorycznymi założeniami język poematu służy charakterystyce postaci i ideologicznego stosunku narratorsa do przekazywanych zdarzeń.

EP/38

B.O.